

PRVNÍ JEDNÁNÍ

ATHÉNSKÁ ULICE ZA RANNÍHO ŠERA, PŘED DOMEM PŘECHÁZÍ NETRPĚLIVĚ LÝSISTRATÉ.

Lýsistraté: Pozvat je tak někam na párty, na orgie,
nebo na oslavu, kde se i víno pije,
To by jich tu bylo dost
Teď tu není ani noha
U hromu a blesku boha,
Už mám zlost!

Ze sousedního domu vychází Vyzvonilé.

Konečně dorazil nějaký host, 5
Jak milé...vždyť už je půl páté. *(nervózní, pro určení času může sloužit pohled na oblohu)*
Nazdar Vyzvonilé!

Vyzvonilé (*blízko u Lys*): Čau Lýsistraté!
Proč se mračíš, Zlatíčko, vždyť stahovat obočí
To ti vůbec nesvědčí.

Lýsistraté: Vyzvonilé, jsem naštvaná velice, 10
Na nás, na ženy mám velkou zlost,
Protože nás muži mají za prohnané slepice.

Vyzvonilé (*Klidně a samozřejmě*):

Aaa, na tom je ale pravdy dost.

Lýsistraté: I když jsme se domluvily, aby přišly sem,
kde o velké, nevšední věci má být sněm,
přesto spí a nejdou. *(nadechuje se k další promluvě)*

Vyzvonilé: Ale zlato, klid, 15
vždyť dorazí, pro ženy je těžké odejít
Jedna se třeba stará o blaho muže,
jiná budí sluhu, ta zas ukládat dítě může,
nebo ho koupá, potom dává mu pít.

Lýsistraté: Něco důležitého by taky měly chtít. 20

Vyzvonilé: O co jde, milá Lýsistrato,
proč svoláváš nás ženy na to?
Co je to?

Lýsistraté: Něco velkého!

Vyzvonilé (*dychtivě*): A tvrdého taky?

Lýsistraté (*ironicky*): Ví bůh, že i tvrdého!

Vyzvonilé : Tak na co čekáme? Takhle to děláme vždycky. (*eroticky se zhoupne v bocích*)

Lýsistraté (*s pohoršením odmítá*):

Jo, vždycky jsme dělaly jako vždycky. (*expresivně*) 25

Ale tohle není to, co to máme ve zvyku.

Jsem si jistá, že to by tu byly v mžiku.

Byly by tu hned!

Já jsem cosi jiného vymyslela,

Když jsem často v noci bděla

a válela se tam a zpět.

Vyzvonilé: Určitě jsi vyválela krásnou věc!

Lýsistrata: O tak velikou jde krásu

a závisí na ženském hlasu, 30

máme v rukou celého Řecka spásu.

Vyzvonilé: My? To by visela na ženském vlasu!

Lýsistrata: Jenom na nás teď dění v obci leží,

nebo by Polopenisané přežili jen stěží.

Vyzvonilé: Snad Peloponésané? Na výslovnosti záleží!

Při bozích, lepší, aby Spartští nežili dál.

Lýsistraté: A v Boiótii, aby Mars všemu zemřít dal. 35

Vyzvonilé: Všem ne, ušetři jejich úhoře,

chutnají líp než cokoli z moře

Lýsistraté: Ale o Athénách nechci říct

tak zlověstného nic.

Jen poslouvej, co přednesu,

až přijdou všechny ženy z Peloponésu, 40

- i z Boiótie a my půjdem v čele,
můžeme zachránit pak Řecko celé.
- Vyzvonilé: Jaký dobrý a velkolepý plán
byl kdy ženami vykonán?
Jen se strojit a líčit umíme,
Krátké červené šaty nosíme,
průsvitné prádlo a střevíčky z kůže. 45
- Lýsstrata: Však to nás, myslím, zachránit může!
červené šaty, parfém, pěkné střevíčky,
průsvitný oděv, růžové tvářičky.
- Vyzvonilé: A jak asi?
- Lýsstrata: Nikdo z dnešních mužů svoje kopí
proti druhému již více neuchopí. 50
- Vyzvonilé: Bohové, běžím hned obarvit látku
L: - ani štít
- Vyzvonilé: A vezmu si šaty dlouhé sotva k zadku.
L: - ani meč
- Vyzvonilé: A koupím si boty na vázání.
L: Neměly tu ženy být už za svítání?
- Vyzvonilé: Bůh ví, proč ještě nedoběhly, 55
L: Však to jsou Athéňanky, žádné běhny,
má milá: všechno na později odloží!
Že tu však není žádná ze Salaminy ani z Přímoří.
- Vyzvonilé: Jsem přesvědčena o nich,
že ještě ráno svezli se na koních. (*pantomimicky sexuální polohu*) 60
L: Však nepřichází ani ženy z Acharnaí
a já myslela, že ty nejdřív přijít mají.
- Vyzvonilé *ukazuje*: Žena pověřivého Duškogéna, toho žvanila,
jistě se na znamení ptala, než vyrazila.
Ale rozhlédni se zase,
již jedny přicházejí a další v celé kráse. 65

Přichází Kundanika, a ženy z Cejlé a Arachnají.

Odkud jsou ty hnusné celé?

L: No, z kraje kolem Cejlé.

Vyzvonilé: Proboha to se Cejlský močál snad
rozvířil nějak, to je smrad.

Kundanika: Snad nejdeme pozdě, Lýsistrato,
no, proč mlčíš na to?

L: Kundaniko, kazí mi náladu 70
a hrozně mě rozčílí,
že na tak důležitou poradu
jdeš na poslední chvíli!

Kundanika: Pás připnout jsem potmě neviděla kam,
ale už jsme tady, co je třeba, řekni nám.

Vyzvonilé *odmítavě*: Než začneme, vydržte drobné opoždění, 75
než ženy ze Sparty a Boiótie přijdou k shromáždění.

L. To je moudrá řeč a dívejte
Vsedlestálé sem právě jde.

Přichází Spartanky

Nazdar Spartanko, Vsedlestálé,

Jak nádherná jsi stále.

Jak rozkvetlá růže

jak ti voní kůže 80

plné tělo tvoje vypadá tak měkce,

zmohla bys i divokého hřebce.

Lýsistraté ji osahává

Vsedlestálé: Pre bohov, veď cvičím všetky časti tela a nie zrovna málo!

Zadok pri tanci natriasam, akoby sa to vo Sparte malo.

L (*hrabe jí na prsa*): A ta tvá prsa – to je nádhera!

Vsedlestálé: Ohmatkávate ma ako obetné zviera.

Přichází ženy z Boiótie a Korintu.

L: A kde tahle kráska žije? 85

Vsedlestálé: To je vyslankyňa z Boiótie.

Vyzvonilé: Ach ano, z Boiótska a okolí

taky má vlhké údolí.

krajina potoků, nížina vlahá

Kundaníka: A Zeus ví, že taky není zarostlá, ale úplně nahá.

L: A tahle?

Vsedlestálé: Korintánka, u bohov, poriadny kus baby. 90

Kundaníka: Pořádné vnady že i Dia vábí. *naznačuje*

Vpředu moc aaa stejně vzadu. *plácne se rukama přes zadek*

Vsedlestálé: A ktože zvolal túto ženskú radu?

L: Já.

Vsedlestálé: No povedz, čo od nás chceš.

Kundaníka: Mluv, krásko, tak pospěš. 95

Vyzvonilé: Řekni, co vážného máš na srdci.

L: Hned vám to všem říct chci,

ale dřív, než to řeknu vám,

otázku na vás ještě mám?

Vyzvonilé: Ptej se, na co chceš.

L: Toužíte po otcích svých dětí,

kteří jsou do války odjetí?

Netoužíte po objetí? Já moc dobře vím, 100

že každá z vás má muže a nemůže být s ním.

Vyzvonilé: Chudáček můj drahý muž,

je pryč pět měsíců už,

hlídá politika, ten nosí víno, Ráth,

ale přitom přenáší, co si nakrad' rád.

Kundaníka: Můj je už sedm měsíců pryč, všude je to stejné.

Někdo: Bojím se že, všichni jsou už mrtví, Dejvé. (*Random žena říká jiné random ženě.*)

Vsedlestále: A môj, keď príde z vojny niekedy, 105

hneď zoberie zbraň a nevidím ho odvtedy.

ostatní přitakávají

- L: A nejsem dlouho už spokojená.
Co s Milétem byla smlouva rozpojena,
Neviděla jsem jejich vývozní zboží,
Šestipalcovou hračku úplně boží.
No ten šikovný přístroj do klína.
Znáte to, orgasmus ex machina. 110
Chtěli byste vědět čím,
tuhle válku ukončím?
- Vyzvonilé: Já ano, to bych chtěla.
Své věci propiju, budu nahoře bez
kdybych i celá nahá zůstat měla,
udělám to klidně ještě dnes.
- Kundaníka: I kdybyste mě rozkrájely na takovýdle nudličky, (*gestikulace s nudličkami*)
já do té věci pudu. 115
- Vsedlestálé: A ja by som vyliezla na najvyššie hory,
len aby som videla, že sa mier tvorí.
- L: Tak poslouchajte, tajit už se to nemůže,
milé ženy, máme-li kdy přinutit své muže 120
v míru žít a hledět si vinných lisů,
musíme vydržeti bez pe...
- Vyzvonilé (*skočí jí do řeči*): Bez čeho?
- L: Uděláte to??
- Kundaníka: Jasně, i když některá z nás možná nepřežije.
- L: Dobře, musíme vydržeti bez mužského pyje.
ženy se zděsí a jako by se chtěli rozutést
- Aj, kam jdete, co se pryč otáčíte? 125
proč hlavou třesete a tolik se mračíte?
proč blednete a navíc brečíte?
Tak chcete, nebo nechcete?
Proč váháte, co uděláte?
- Vyzvonilé: To nikdy! Ať se válka táhne dál!

Kundaníka: Ani já, Jen ať se válka táhne dál! 130

L: To říkáš ty? Taková slova?
Musíš mít ten orgán maličký?
Vždyť chtěla ses nechat jak Sovák!
Rozkrájet na takovádle nudličky!

Vyzvonilé: Projdu ohněm zas a znova,
cokoliv chceš, vezmi si,
jen nám neber penisy.
Lysistrato! 135

L ke Kundě: A co ty říkáš na můj plán, co si myslíš o něm?

Někdo: Taky chci radši projít ohněm!

L: Jak chlípné to ženské pohlaví je,
právem se o nás píše tragedie.
Jen samý sex, milenci a porody,
v tom jsme jak ryby hozené do vody.

k Vsedlestále

Vsedlestálo, hlasuj se mnou, 140
aspoň ty jediná
ještě se vše zachránit dá.

Vsedlestálé: Ťažko, u bohov,
by ženy spali samotné bez pekného vtáka
Nech sa tak stane! Mier ma viac láka.

L: Jsi nejlepší žena na zemi, 145
jediná rozumná mezi všemi.

Vyzvonilé: I když se zdržíme, jak říkáš,
ale v to moc nemám víru,
proč myslíš, že čin náš,
pomohl by k míru?

L: Proboha, když ve svých domovech budeme sedět,
s líčidly a leskem na rtech muže svádět,
v průsvitných šatech, procházet se nevinně 150

dohladka oholené v klíně,
téměř jak nahé ukážem svoje postavy.
Mužům se v tu chvíli postaví,
nic už je nezastaví a zatouží
řádně nám naložit na loži.
A když pak nedáme my jim
mír brzy uzavřou, to vím.

Vsedlestále: Mnohokrát skončila bojová agresia,
keď spatril muž nahučké ženské prsia. 155

Vyzvonilé: A co když nezlákají je
naše nahozené udičky.

L: Pak ber, co je –
jak se říká, zlaté řecké ručičky.

Vyzvonilé: Rukou to není zdaleka tak veselé.
A co když budou nutit do postele? 160

L: Tak se pevně drž dveří!

Vyzvonilé: A co když nás udeří?

L: Vydrž a ukaž, že ti to není po chuti,
neužije si to, když tě donutí.
Nepřirážej, a i jinak ho trap,
když žena nechce, neudělá se chlap. 165

Vyzvonilé: Když chcete to vy,
plán je hotový.

Vsedlestále: My svojich mužov presvedčíme,
mier predsa nastoliť musíme,
kto však navedie athénsky chlapov,
tamtych ubliakaných hundrákov. 170

L: Tak to buďte bez obav,
přesvědčíme Athéňanek dav.

Vsedlestále: To těžko, dokiaľ majú bojové lode,
a v chráme Athény kopia striebro svoje.

L: I to dobře vymyšlené mám, 175
ještě dnes obsadíme chrám.
Stařeny pod záminkou obětín
Zaberou oltář Athénin,
zatímco my se radíme tady dole
se ony zmocní Akropole.

Vsedlestále: To je řeč rozumná, to bude dobré. 180

L: Vsedlestálo, provedme přísahu,
ať má ta domluva váhu.
Jste připraveny?

Všechny: Ano, kapitánko!

L: Já vás neslyším?

Všechny: Ano, kapitánko!

Vsedlestále: Všetky chceme prisahať, už přísahu povedať máš.

L: Tak jó. Kde je stráž? *(možná znělka ze Spongeboba)*
K ženě ozbrojené lukem a štítem
Proč nic neděláš?
Sem před nás polož obrácený štít,
a pro obětiny bohům musíš jít. 185

Vyzvonilé: Lýsistrato, kam až tvůj plán sahá,
jak má vypadat společná přísaha.

L: Jak kdysi popsal Aischylos skvěle,
i my nad štítem zabijeme sele.

Vyzvonilé: Neplácej nesmysly, Lysistrato,
nad štítem nemůžem přísahat na to. 190

L: Jak přísahat, abys byla ve své zemi šťastná?

Vyzvonilé: A co tady přede všemi, jako jiskra jasná?

L: To určitě ne, po těch zkušenostech.

Vyzvonilé: Jak tedy? Nevím o dalších možnostech.

L: Já ti povím, chceš-li, o možnostech dokonalých,
Na zem postavíme velký černý kalich, 195

obětujem nejlepšího vína amforu,
a bez kapky vody vypijem ji na fóru.

Vsedlestále: Preboha, to je skvelá přísaha.

L: Tak přineste mi z domu víno a kalich.

Vyzvonilé: Drahouškové, to je úžasná nádoba na líh. 200

Kundaníka: Jen se jí dotýkat, to je slast.

L: Dej sem ten chlast,
Teď budeme přísahat jak na... miláška

Někdo: Hele, ať z toho není fraška.

L: Ooo bohyně přemlouvání
při kalichu v mojí dlani,
laskavě přijmi tuto oběť.
A úmysl nás žen posvěť.

Lysistrate a Kundaníka nalévají ze džbánu do poháru.

Vyzvonilé: Barva rudá jako krev a stříká úžasně. 205

Vsedlestále: O můj bože, a voní tak prekrásne.

Kundaníka: Holky, pusťte mě první k tomu obřadu!

Vyzvonilé: U Afrodité! Počkej si až přijdeš na řadu.

L: Ne! Všechny chytněte kalich
a každá z vás mladých 210
zopakuje moje slova
a všechny ostatní znova *ukáže do publika*
přísahaňte stejně se chovat.

Všechny se dotýkají kalichu, druhou ruku zvednou k přísaze proti L. a Vyzvonilé.

Žádného muže, manžela ani milého.

Všechny: Žádného muže, manžela ani milého.

L: Nepustím k sobě... tvrdého.
No tak opakujte! 215

Všechny: Nepustím k sobě... tvrdého.
To nee, to je kruté.

Vyzvonilé: Lysistrato, mně se,

Hlas úplně třese.

L: Budu žít doma bez sexu jako panna.

Všechny: Budu žít doma bez sexu jako panna.

L: Nejkrásnější šaty vynesu, pěkně namalovaná.

Všechny: Nejkrásnější šaty vynesu, pěkně namalovaná. 220

L: Aby byl muž ještě více nadržený!

Všechny: Aby byl muž ještě více nadržený!

L: Dobrovolně nikdy nepodlehne, my ženy!

Všechny: Dobrovolně nikdy nepodlehne, my ženy!

L: A bude-li na mě násilím dorážet. 225

Všechny: A bude-li na mě násilím dorážet.

L: i když se mu podvolím, nebudu přirážet.

Všechny: i když se mu podvolím, nebudu přirážet.

L: A nezvednu ke stropu svoje nohy.

Všechny: A nezvednu ke stropu svoje nohy. 230

L: Ani nepůjdu na čtyři do psí polohy.

Všechny: Ani nepůjdu na čtyři do psí polohy.

L: Na znamení slibu napiji se vína,

Všechny: Na znamení slibu napiji se vína,

L: na vodu se promění, jestli budu vinna. 235

Všechny: na vodu se promění, jestli budu vinna.

L: Všechny na to přísaháte?

Všechny: Ano, drahá Lýsistraté!

L: Do toho, Napít se je čas!

Vyzvonilé: Miláčku, upij jen svou část,
ať jsme v tom stejně od začátku.

Všechny pijí z kalicha. Náhle se ozve za scénou hluk.

Vsedlestále: Čo je to za hluk, alebo snád' za hádku?

L: Moje sliby byly stvrzeny, 240

to ženy obsadily chrám Athény.

zpátky do Sparty, Vsedlestále,

zpět domů spěchej,
vše dobře domluv a dále (*ukazuje na ostatní ženy*)

tyhle zde jako rukojmí nechej.

My na hradě s ostatními ženami 245

zavřeme se zatím za hradbami.

Vsedle stále odejde.

Vyzvonilé: A nemyslíš, že až to muži zjistí,
Hned si nás zpátky ukořistí??

L: Toho se vůbec nebojím
Ani jejich hrozby, ani ohýnky,
nebudou mít sílu, aby otevřeli jim,
pokud nesplní naše podmínky.

250

Vyzvonilé: To nikdy, pro Lásku, to radši ať se o nás říká
SLAVNÁ HLÁŠKA O ŽENÁCH – DOMYSLET